

Publicerad 2024-01-13 05:16 av lovalie

Allt för dina ögon

Det river, sliter och förstör

Jag gör allt för dina ögon och lämnar innan det är försent

Jag går sönder om jag stannar

Det var ju jag som älskade

Och jag som förlorade

Jag har aldrig bett om det här

Men ändå är det jag som står kvar

Och tvingas bära tyngden efter dina misstag

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lovalie med Poeter.se id #233708 innehar upphovsrätten